

ἐπαλλήλους τοὺς γρόνθους των, αὕτη δέ, εἰς ἐρώτησιν τῆς μάνας ποιοῦ ὁ γρόθος εἶν' ἀπὸ πάνου; ὀφείλει νὰ ἐπιτύχη τὴν ὀρθὴν ἀπάντησιν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει γρονθοκοπεῖται ὑπὸ τῶν συμπαικτριῶν καὶ ἡ ἐρώτησις ἐπαναλαμβάνεται μέχρις ὅτου δοθῇ ἡ ὀρθὴ ἀπάντησις, ὅτε ἡ παιδιὰ ἐπαναρχίζει. Ἡ παιδιὰ παίζεται καὶ διὰ περιστροφῆς ὑπὸ τῆς μάνας δακτυλιδίου, δι' οὗ διέρχεται λεπτὸν σχοινίον ἢ λωρὶς ὑφάσματος, τῆς μάνας ἐκφωνούσης τότε τὴν λέξιν κατ'μέρ' καὶ καλούσης μίαν τῶν συμπαικτριῶν νὰ τρανήξῃ τὸ παρὶ Σάμ.

γλυκοκατούρημα τό, ἐνιαχ. γλυκοκατούρημαν Πόντ. (Κερκασ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γλυκοκατουρῶ.

Ὁ ἀνανισμός. Συνών. γουδάρισμα, μαλακία, τρομπάρισμα.

γλυκοκατουρῶ Πόντ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γλυκά καὶ τοῦ ρ. κατουρῶ.

Ἐπὶ ἀνανιζομένου, ἐσπερματίζω, ἀποσπερματίζω, χύρω. Συνών. γουδάρω, μαλακίζομαι, τρομπάρω.

γλυκοκελάδημα τό, λόγ. σύνθηθ. γλυκοκελάδημα Λεξ. Πρω. Δημητρ. γλυκοκελάδησιμα Θράκ. (Ἀδριανούπ.) γλυκοκιλάδησιμα Λεξ. Βάνγ. γλυκοκιλάδησιμα Ζάκ. γλυκοσελάδησιμα Πελοπν. (Ξεχώρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γλυκοκελαηδῶ. Ὁ τύπ. γλυκοκιλάδησιμα καὶ εἰς Σομ.

Ἐπὶ πτηνῶν, τὸ γλυκὺ, εὐχάριστον κελάδημα ἔνθ' ἄν. β) Μεταφ., λόγος εὐήχως λόγ. ἐνιαχ.

γλυκοκελαηδίστρα ἡ, ἐνιαχ. γλυκοκελαδίστρα I. Γρυπάρ., Σκαράβ.— Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γλυκός καὶ τοῦ οὐσ. κελαηδίστρα. Ἡ ἡδύφωνος ἔνθ' ἄν.: Ποίημ.

Σὰν τὴ δική σου τὴ φωνὴ δὲν ἔχουν, γλυκοκελαδίστρα I. Γρυπάρ., ἔνθ' ἄν.

γλυκοκέλαηδος ἐπιθ. ἐνιαχ. γλυκοκέλαδος Φ. Πανᾶ, Λυρικ., 73 καὶ 446 γλυκοκίλαδος Λεξ. Βάνγ.

Ἐκ τοῦ ρ. γλυκοκελαηδῶ. Ὁ τύπ. γλυκοκίλαδος καὶ εἰς Σομ.

Ἡ ἡδύφωνος ἔνθ' ἄν.: Ποίημ.

Γλυκοκέλαδα ἀηδόνια | καὶ αἰτοὶ λογγοθρεμμένοι, κροσταλλόνερα ρυάκια | καὶ λουλούδια διαλεχτά Φ. Πανᾶ, ἔνθ' ἄν., 73.

γλυκοκελαηδοῦσα ἡ, Κ. Παλαμ., Ἀσάλ. Ζωή², 97— Λεξ. Πρω. Δημητρ. γλυκοκελαδοῦσα Ἡπ.— Λεξ. Πρω. Δημητρ. γλυκοκιλαδοῦσα Ἡπ. γλυκοτξελαοῦσα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. γλυκοκελαηδῶ. Ὁ τύπ. γλυκοκιλαδοῦσα καὶ εἰς Σομ.

Ἡ ἡδύφωνος, ἐπὶ τῶν πτηνῶν Σομ.: Γλυκοκιλαδοῦσα καρδερίνα ἔνθ' ἄν. β) Μεταφ., ἡ ἡδέως ἄδουσα, ἐπὶ γυναικῶν Ἡπ. Κύπρ.— Κ. Παλαμ., Ἀσάλ. Ζωή², 97— Λεξ. Πρω. Δημητρ.: Ἄσμ.

Εἶχε μὰ κόρη ὁμορφονιά καὶ γλυκοκελαδοῦσα Λεξ. Δημητρ.

Τ' ἐπιμάστην ἢ φωνοῦλ-λα μου ἢ γλυκοτξελαοῦσα Κύπρ. || Ποίημ.

Τοῦ Δωδεκάνησου ἀφροστέφανες, μιλούσατε μὲ τὴν καθάρια σας φωνὴ τὴ γλυκοκελαηδοῦσα Κ. Παλαμ., ἔνθ' ἄν. Συνών. γλυκοκίλαδοῦσα γ) Ὁ ἀναδίδων γλυκεῖς, εὐαρέστους τόνους, ἐπὶ μουσικῶν ὀργάνων Λεξ. Δημητρ.

γλυκοκελαηδῶ πολλαχ. γλυκοκελαδῶ Θήρ. Ρόδ. Φολέγ. Χίος— Λεξ. Μπριγκ. Πρω. Δημητρ. γλυκοκελαδῶ Νάξ. (Ἀπόρρανθ.) γλυκοκελαδάω Λεξ. Πρω. Δημητρ. γλυκοκελαηδῶ Πάρ.(Λεῦκ.) γλυκοκελαηδῶ Ζάκ. Θράκ. (Αἰν.) Κύθν. Πελοπν. (Λακων. Πιλάλ.)— Α. Λασκαρᾶτ., Ποίημ., 203— Λεξ. Δημητρ. γλυκοκελαηδῶ Θάσ. γλυκοκιλαδῶ Λεξ. Βάνγ. γλυκοκελαηδάω Κ. Παλαμ., Γράμματ. I, σ. 123— Λεξ. Πρω. Δημητρ. κ.ά. γλυκοκιλαηδάω Λεξ. Δημητρ. κ.ά. γλυκοκιλαηδάω Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκρναν.) γλυκοτσελαηδάω Πελοπν. (Ξεχώρ.) γλυκοτσιλαδῶ Χίος γλυκοτσιλαδῶ Μεγίστ. γλυκοκελαδίω Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γλυκά καὶ τοῦ ρ. κελαηδῶ. Ὁ τύπ. γλυκοκιλαδῶ καὶ εἰς Σομ., ὁ δὲ γλυκοκιλαηδῶ καὶ εἰς Ἐρωτόκρ. Α 1211, Β 541, Ε 779 καὶ 844 (ἐκδ. Σ. Ξανθοῦδιδ.): «εἶναι πολλῶ λογιῶ πουλλιᾶ, πού γλυκοκελαηδοῦσι» Ἐρωτόκρ. Α 1211.

Ἄδω, κελαηδῶ μὲ φωνὴν γλυκεῖαν, κατὰ τρόπον γλυκόν, εὐχάριστον, συνήθως ἐπὶ πτηνῶν πολλαχ.: Ἄσμ.

Λέντρα μου, μὴν ἀνθίσετε, κάμποι, μὴ λουλουδίστε, καὶ σεῖς, πουλλιᾶ τῆς ἀνοιξῆς, μὴ γλυκοκιλαηδήστε Πελοπν. (Λακων.)

Τὰ βλέπω γὰρ τὰ μάτια σου πὼς εἶναι μενεξέδες, γὰρ σένα γλυκοκιλαηδοῦν τ' ἀηδόνια 'ς τοὺς μπαξέδες Πελοπν. (Πιλάλ.)

Ἐλάτι πιάστε τοῦ χοροῦ ὅλα τὰ κοριτσάκια, νὰ γλυκοκιλαηδήσιτι σὰν τὰ χελιδονάκια Θράκ.

Σήμερις ὅλα τὰ πουλλιᾶ ἄς γλυκοκελαδοῦσι καὶ ἄς λέν' τὰ καλορρῆζικα, ὡσπου νὰ βαρεθοῦσι Θήρ.

Ὁδοσ' ἐγέννα ἢ μάνα σου, ὅλα τὰ δέδρα ἀθοῦσαν καὶ τὰ πουλλάκια 'ς τσι φωλιές ἐγλυκοκελαηδοῦσαν Κρήτ.

Ὁ Μάης κάνει τὴν ἀρχὴ καὶ ὅλα τὰ δέδρα ἀνοῦνε καὶ τὰ πουλλάκια 'ς τὸ κλαδί πού γλυκοκελαηδοῦνε Κύθν.

Ἀτέδι τό 'χον τὰ πουλλιᾶ νὰ γλυκοκελαδοῦσι καὶ ἀτέδι τό 'χον g' οἱ ὄχτροι τὸ δέλοιπο νὰ ποῦσι Νάξ. (Ἀπόρρανθ.)

Ἀγαπημένα δυὸ πουλλιᾶ σὰ γλυκοκελαηδοῦνε, γὰρ δὲς καημὸς πού εἶν' αὐτὸς σὰν ἀποχωριστοῦνε Πάρ. (Λεῦκ.)

Καὶ γροικῶ τὴν πέτρικάν μου | κ' ἐγλυκοκελαδίε μου Ρόδ.

Καναρίνι κίτρινο, | μ' ἔφερες σὲ κίνδυνο τὸ πρῶι πού μὲ ξυπνᾶς, | ὅταν γλυκοκελαδᾶς Φολέγ.

Τριανταφυλλένια μάγουλα καὶ μάτια μενεξέδες γὰρ σένα γλυκοκελαηδοῦν τ' ἀηδόνια 'ς τοὺς μπαξέδες Ψαρ. || Ποίημ.:

